

Asia T-190/08

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) ja Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)

vastaan

Euroopan unionin neuvosto

Polkumyynti – Entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta, Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Kazakstanista ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonti – Vientihinnan määrittäminen – Voittomarginaali – Hintasitoumus – Vahinko – Syy-yhteys – Kantelu – Puolustautumisoikeudet – Perusteluvollisuus

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 25.10.2011 II - 7366

Tuomion tiivistelmä

- 1. Yhteinen kauppapolitiikka – Polkumyynniltä suojautuminen – Polkumyyntimarginaali – Vientihinnan määrittäminen
(Neuvoston asetuksen N:o 384/96 2 artiklan 9 kohta)*
- 2. Yhteinen kauppapolitiikka – Polkumyynniltä suojautuminen – Polkumyyntimarginaali – Vientihinnan määrittäminen
(Neuvoston asetuksen N:o 384/96 2 artiklan 9 kohta)*

3. *Toimielinten säädökset, päätökset ja muut toimet – Perustelut – Perusteluvelvollisuuden laajuus – Soveltamisala – Polkumyynnitullin käyttöönottamista koskevan asetuksen antaminen*
(EY 253 artikla)
 4. *Yhteinen kauppapolitiikka – Polkumyynniltä suojautuminen – Alustavan ilmoitusasia-kirjan toimittaminen varhaisessa vaiheessa entisen Jugoslavian tasavallan Makedoniaan sijoittautuneelle tuottajalle*
(Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 36 artiklan 2 kohta; neuvoston asetus N:o 384/96)
 5. *Yhteinen kauppapolitiikka – Polkumyynniltä suojautuminen – Polkumyynnin vastainen menettely – Puolustautumisoikeudet*
(Neuvoston asetuksen N:o 384/96 20 artiklan 1 kohta)
 6. *Yhteinen kauppapolitiikka – Polkumyynniltä suojautuminen – Polkumyynnin vastainen menettely – Oikeus tutustua menettelyn ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon*
(Neuvoston asetuksen N:o 384/96 6 artiklan 7 kohta ja 8 artiklan 4 kohta)
 7. *Yhteinen kauppapolitiikka – Polkumyynniltä suojautuminen – Vahinko – Tekijät, jotka on otettava huomioon*
(Neuvoston asetuksen N:o 384/96 3 artiklan 2, 5 ja 6 kohta, 4 artiklan 1 kohta ja 5 artiklan 4 kohta)
 8. *Yhteinen kauppapolitiikka – Polkumyynniltä suojautuminen – Vahinko – Syy-yhteyden osoittaminen*
(Neuvoston asetuksen N:o 384/96 3 artiklan 7 kohta)
-
1. Polkumyynnin perusasetuksen N:o 384/96 2 artiklan 9 kohdasta (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 9 kohta) johtuu, että komissio ja neuvosto voivat katsoa, ettei vientihinta ole luotettava kahdessa tapauksessa, nimittäin kun viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely. Muissa kuin näissä tapauksissa toimielimillä on velvollisuus määrittää polkumyynnitulli vientihinnan perusteella, jos sellainen on olemassa.

(ks. 26 kohta)

2. Polkumyynnin perusasetuksen N:o 384/96 2 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 9 kohdan toinen alakohta) nojalla on niin, että kun vientihinta muodostetaan ensimmäisen riippumattoman ostajan hinnan tai minkä tahansa muun kohtuullisen perusteen nojalla, tuonnin ja jälleenmyynnin välisen kaikenlaisten kustannusten ja voittomarginaalin huomioon ottamiseksi tehdään oikaisuja luotettavan vientihinnan laskemiseksi yhteisön rajalla. Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan kolmannessa alakohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 9 kohdan kolmas alakohta) säädetään, että oikaistaviin kustannuksiin kuuluu kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa.

Vaikka perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa säädetään voittomarginaaliin tehtävästä oikaisusta, siinä ei kuitenkaan säädetä kyseisen marginaalin laskenta- tai määrittämismenetelmästä. Siinä ainoastaan viitataan oikaistavan voittomarginaalin kohtuullisuuteen.

Kun on kyse tuottajan ja tuojan välisestä yhtiösuhteesta yhteisössä, kohtuullinen voittomarginaali voidaan laskea

etuyhteydessä olevan tuojan tietojen, joihin kyseinen yhtiösuhde voi vaikuttaa, sijasta itsenäisen maahantuojan tietojen perusteella.

Näin ollen 2 artiklan 9 kohtaa on siis tulkittava siten, että siinä jätetään toimielimille vapaus käyttää joko etuyhteydessä olevan tuojan todellista voittomarginaalia tai muun kuin etuyhteydessä olevan tuojan fiktiivistä voittomarginaalia ja että ainoastaan on varmistettava kyseisen marginaalin kohtuullisuus.

Joka tapauksessa toimielimillä on laaja harkintavalta kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden osalta, joten unionin tuomioistuimessa tapahtuva valvonta on rajoitettua. Kohtuullisen voittomarginaalin määrittäminen ei ole poikkeustapaus tämän periaatteen soveltamisessa, sillä se sisältää välttämättä monitahoisten taloudellisten seikkojen arviointia.

(ks. 27–30 kohta ja 38 kohta)

3. EY 253 artiklassa edellytetyistä perusteista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmentävä riidanalaisen toimenpiteen tehneen unionin toimielimien päättely siten,

että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että unionin tuomioistuimien voi tutkia toimenpiteen laillisuuden.

Neuvostolla ei ole tältä osin velvollisuutta ottaa polkumyynnin käyttöön ottamisesta antamansa asetuksen perusteluissa kantaa kaikkiin niihin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin, joihin asianomaiset ovat vedonneet hallinnollisessa menettelyssä. Perusteluissa ei myöskään tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, vaan tutkittaessa perusteluvaatimusta on otettava huomioon erityisesti säädöksen asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt. Riittää, että neuvosto esittää sellaisen asetuksen systematiikan kannalta olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset näkökohdat.

(ks. 44 ja 45 kohta)

4. Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 36 artiklan 2 kohdassa määrätään, että vakautus- ja assosiaationeuvostolle on ilmoitettava polkumyynnitapauksesta heti, kun polkumyynnitutkimus pannaan vireille, ja että jos polkumyynnitä ei ole lopetettu tai jos muuta hyväksyttävää ratkaisua ei ole löydetty 30 päivän kuluessa asian saattamisesta

vakautus- ja assosiaationeuvoston käsiteltäväksi, tarvittavat toimenpiteet voidaan toteuttaa. Tästä määräyksestä johtuu, että komission ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välillä on välttämättä ollut yhteydenpitoa ennen väli aikaisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, sillä määräyksessä tarkoitettuun hyväksyttävään ratkaisuun ei ole mahdollista päästä ilman yhteydenpitoa. Määräyksestä johtuu samasta syystä, että vientiä harjoittavien tuottajien on tunnettava ne olennaiset näkökohdat ja tosiseikat, joiden perusteella toimielimet aikovat suosittaa väli aikaisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, sillä muutoin vientiä harjoittavien tuottajien olisi vaikea ehdottaa hyväksyttävää ratkaisua.

Tästä seuraa, että entisen Jugoslavian tasavallan Makedoniaan sijoittautuneen tuottajan, johon on sovellettu tätä sopimusta ja joka sai sen nojalla varhaisessa vaiheessa polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamista koskevan alustavan ilmoitusasiakirjan, ei voida katsoa olevan samanlaisessa tilanteessa kuin sellainen tuottaja, joka on sijoittautunut toiseen valtioon, jonka kanssa sellaista sopimusta ei ole tehty. Sellaisessa tilanteessa alustavan ilmoitusasiakirjan toimittaminen varhaisessa vaiheessa ensimmäiselle tuottajalle muttei toiselle ei ole yhdenvertaisen kohtelun vastaista, koska kyseiset yhtiöt ovat erilaisessa tilanteessa

ja erilainen kohtelu perustui oikeudelliseen tekstiin.

(ks. 68, 69 ja 72 kohta)

niiden on esitettävä pyyntönsä kirjallisesti, kyseisessä artiklassa ei kuitenkaan kielletä komissiota toimittamasta tätä asiakirjaa omasta aloitteestaan ennen välikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa ilman sille osoitettua kirjallista pyyntöä.

(ks. 81 ja 82 kohta)

5. Polkumyynnin perusasetuksen N:o 384/96 20 artiklan 1 kohta (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 20 artiklan 1 kohta) koskee osapuolille ilmoittamista. Tarkemmin sanottuna siinä säädetään asianomaisten osapuolten mahdollisuudesta pyytää, että niille ilmoitetaan olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön, ja tähän liittyvistä käytännön näkökohdista. Perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdassa säädetään siten, että ilmoittamista koskevat pyynnöt on osoitettava kirjallisesti viipymättä välikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen ja ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti niin pian kuin mahdollista.
6. Polkumyynnin perusasetuksen N:o 3384/96 6 artiklan 7 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 6 artiklan 7 kohta) säädetään lähinnä, että asianomaiset osapuolet voivat pyytää kirjallisesti lupaa tutustua menettelyyn ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon ja että ne voivat esittää kyseiseen asiakirjaan sisältyvistä tiedoista huomioitaan, jotka komission on otettava huomioon. Perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 8 artiklan 4 kohta) säädetään, että hintasitoumusta esittävien osapuolten on toimitettava sitoumuksesta versio, joka ei ole luottamuksellinen, jotta se voidaan toimittaa osapuolille, joita tutkimus koskee.

Kyseisen artiklan sanamuodon perusteella ei kuitenkaan voida millään päätellä, että alustava ilmoitusasiakirja voidaan toimittaa viejille kirjallisesta pyynnöstä vasta välikaisten polkumyynnin vastaisen toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Vaikka perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdasta voidaan päätellä, että asianomaiset osapuolet eivät voi pyytää ilmoitusasiakirjan toimittamista ennen välikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa ja että

Näiden säännösten sanamuodon perusteella ei voida millään päätellä, että se, että tuottajan esittämä hintasitoumus otettiin ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon vasta välikaista tullia koskevan asetuksen virallisen julkaisemisen jälkeen, on vastoin perusasetuksen 6 artiklan 7 kohtaa ja 8 artiklan 4 kohtaa.

Vaikka näissä säännöksissä säädetään yhtäältä hintasitoumuksen esittäneiden osapuolten velvollisuudesta toimittaa sitoumuksesta ei-luottamuksellinen versio ja toisaalta komission velvollisuudesta antaa kirjallisesti sitä pyytäneiden asianomaisten osapuolten tutustua tähän ei-luottamukselliseen versioon, ne eivät sisällä mitään viittausta eivätkä etenkään mitään velvoitetta, joka koskisi ajan-kohtaa, jolloin hintasitoumuksen jäljennös on otettava ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon.

asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 4 artiklan 1 kohta), jossa säädetään, että yhteisön tuotannonalalla tarkoitetaan samankaltaisten tuotteiden tuottajia yhteisössä kokonaisuutena tai niitä tuottajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 5 artiklan 4 kohta) tarkoitetussa merkityksessä pääosan kyseisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta.

(ks. 84 ja 85 kohta)

7. Polkumyynnin perusasetuksen N:o 384/96 3 artiklan 2, 5 ja 6 kohdasta (joista on tullut asetuksen N:o 1225/2009 3 artiklan 2, 5 ja 6 kohta) yhdessä luettuna johtuu, että vahingon määrittäminen edellyttää niiden vaikutusten, joita polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrillä ja hinnoilla on yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, puolueetonta tarkastelua, joka perustuu selkeään näyttöön ja jossa otetaan huomioon kaikki kyseisen tuotannonalan tilanteen kannalta olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat.

Lisäksi yhteisön tuotannonalan käsite, johon viitataan perusasetuksen 3 artiklan 2, 5 ja 6 kohdassa, määritellään saman

Perusasetuksen 5 artikla koskee sitä paitsi polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista. Sen 4 kohdassa säädetään, että polkumyyntitutkimuksen taustalla oleva kantelu katsotaan yhteisön tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne yhteisön tuottajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia kyseessä olevan tuotteen kokonaistuotannosta yhteisössä.

Kyseisten säännösten tarkastelusta ilmenee siten yhtäältä, että jos toimielinten tutkimusten perusteella päätellään, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko on merkittävä, ei vaadita, että kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat osoittavat kielteistä suuntausta. Toisaalta toimielinten on arvioitava polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus koko yhteisön tuotannonalan tilanteeseen eli kaikkien yhteisön tuottajien tai ainakin

niiden yhteisön tuottajien tilanteeseen, jotka ovat tukeneet polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista ja joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia kyseessä olevan tuotteen kokonaistuotannosta yhteisössä, mutta ne voivat vapaasti valita käytettävän menetelmän. Toimielimet voivat siten esimerkiksi yhtä hyvin päättää, että ne osoittavat vahinkoa aiheutuneen kullekin yhteisön tuottajalle, kuin osoittaa tällaisen vahingon olemassaolon perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun yhteisön tuotannonalan muodostavia kaikkia yhteisön tuottajia koskevien yhteenlaskettujen tai painotettujen tietojen perusteella.

(ks. 111–114 kohta)

muusta tekijästä kuin polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista yksittäiselle yhteisön tuottajalle aiheutunutta vahinkoa voitaisi ottaa huomioon. Polkumyynnin perusasetuksen N:o 384/96 3 artiklan 7 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 3 artiklan 7 kohta) tarkoitettun niin sanotun syy-yhteyttömyyden tarkastelun yhteydessä toimielinten on nimittäin tutkittava kaikki muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kanssa aiheuttivat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, siten, ettei näiden muiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa pidetä kyseisestä tuonnista johtuvana. Polkumyynnin perusasetuksen N:o 384/96 3 artiklan 7 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 3 artiklan 7 kohta) ei täsmennetä, että tässä tutkinnassa on otettava huomioon ainoastaan koko yhteisön tuotannonalalle muista tekijöistä aiheutunut vahinko. Kyseisen säännöksen tavoitteena on varmistaa, että toimielimet erottavat polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin haitalliset vaikutukset muiden tekijöiden haitallisista vaikutuksista, joten on mahdollista, että tietyssä tilanteessa huomioon on otettava yksittäiselle yhteisön tuottajalle muusta tekijästä kuin polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista aiheutunut vahinko, koska se on myötävaikuttanut koko yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

8. Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden olemassaoloa ei välttämättä tarvitse tarkastella koko yhteisön tuotannonalan tasolla siten, ettei

(Ks. 172 kohta)